

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, v právnej veci žalobcov **1/ Ing. B.Z., 2/ Ing. V.Z., obaja bývajúci v B., K.X.** proti žalovanému **Ing. J.K., bývajúcemu v B., K.X.**, o zaplatenie 2 180 168 Sk s prísl., vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 46 Cb 36/00, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. augusta 2004 č. k. 5 Obo 120/2004-301, v spojení s opravným uznesením z 15. decembra 2004 č. k. 5 Obo 120/2004-322, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom trovy dovolacieho konania v sume 26 894 Sk na účet právneho zástupcu žalobcov JUDr. F.V., PhD.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 26.4.2001 č. k. 46 Cb 36/00-200 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 950 084 Sk a žalobkyni sumu 1 090 084 Sk s 3% úrokom z omeškania od 27.1.1994 do 30.4.1995 a s úrokom z omeškania vo výške 22% od 1.5.1995 do zaplatenia.

Na odvolanie žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 31.8.2004, v znení opravného uznesenia z 15.12.2004 č. k. 5 Obo 120/2004-322, po čiastočnom späťvzatí žaloby v odvolacom konaní, zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti úrokov z omeškania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 3% zo sumy 600 084 Sk od 27.1.1994 do 30.4.1995, vo výške

5% zo sumy 600 084 Sk od 1.5.1995 do 23.2.2004 a žalobkyni vo výške 3% zo sumy 740 084 Sk od 27.1.1994 do 30.4.1995 a vo výške 5% zo sumy 740 084 Sk od 1.5.1995 do 23.2.2004.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný a navrhol ho zrušiť spolu s rozsudkom súdu prvého stupňa v časti výroku, ktorým bolo rozhodnuté o úroku z omeškania a vec v rozsahu zrušenia vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil odkazom na ust. § 238 ods. 1 OSP, teda, že odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa. Na zdôvodnenie dovolania uviedol, že uplatnenú pohľadávku je potrebné posudzovať podľa ust. § 378a Hospodárskeho zákonníka, ktorý nepozná pojem príslušenstva pohľadávky. Z tohto dôvodu úrok z omeškania je samostatne uplatniteľné právo.

Žalobcovia v písomnom vyjadrení k dovolaniu navrhli dovolanie odmietnuť, pretože v proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie nie je prípustné, keďže z obsahového hľadiska ide o potvrdzujúce rozhodnutie. Ďalším podaním žalobcovia uplatnili náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolacích (§ 10a ods. 2 OSP) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, preskúmal rozsudok odvolacieho súdu v znení opravného uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému tento mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V danej veci prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 OSP dovolacím súdom zistená nebola a prípustnosť dovolania nie je daná ani podľa ust. § 238 ods. 1 OSP, na ktoré ustanovenie poukazuje dovolateľ. V zmysle konštatovanej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, zmena rozhodnutia z hľadiska dovolateľa musí spočívať v zmene obsahu napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, pričom nie je rozhodujúce, či vo výroku rozsudku odvolacieho súdu sa uvádza, že sa mení rozsudok súdu prvého stupňa. Teda musí ísť o vecnú zmenu rozsudku súdu prvého stupňa (R 12/1994). V danom prípade odvolací súd inak, ako súd prvého stupňa,

rozhodol iba preto, že žalobcovia čiastočne zobrali žalobu späť. V časti, v ktorej žaloba späť vzatá nebola, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ponechal nedotknutý, a teda v tejto časti ho vlastne potvrdil, čo by bolo správnejšie, keby takto bol formulovaný aj výrok rozsudku odvolacieho súdu. Z obsahového hľadiska však to na veci nič nemení. Proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, je dovolanie prípustné iba z dôvodov uvedených v § 237 OSP, alebo ak prípustnosť dovolania vysloví odvolací súd vo výroku svojho rozhodnutia. V prejednáwanej veci dovolanie podľa týchto ustanovení prípustné nie je. Preto dovolací súd podľa ust. § 243b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 OSP dovolanie odmietol.

Žalobcovia, ako úspešní účastníci, majú právo na náhradu trov dovolacieho konania (§ 142 ods. 1 OSP). Ich trovy dovolacieho konania pozostávajú z odmeny za zastupovanie advokátom, ktorý vo veci urobil dva úkony, a to prevzatie a príprava zastúpenia a vypracovanie vyjadrenia k dovolaniu. Hodnota jedného úkonu právnej služby predstavuje 11 150 Sk (pri hodnote predmetu konania 641 885 Sk), čo za oba úkony spolu činí 26 894 Sk (2 x 11 150 Sk, plus 2 x 150 Sk režijný paušál, plus 19% DPH). Žalobcovia si uplatňovali aj úkon spočívajúci v účasti ich zástupcu na vyhlásení rozhodnutia dňa 31.1.2008, avšak vo veci rozsudok, ani uznesenie vyhlásené nebolo, a preto odmenu za tento úkon dovolací súd im nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 31. januára 2008

JUDr. Juraj Seman, v. r.
predseda senátu